

forslaget, hvordan der udeomkring er en meget stor usikkerhed om, om der bliver mulighed for, at man kan videreføre et lokalt engagement i medieudviklingen. Det er der ikke ændret noget som helst ved.

Hele baggrunden for det her er jo netop, at de store kommercielle aktører skal have bedre muligheder for også at komme ud på lokalradio- og lokal-tv-området. Det er der ikke ændret noget som helst ved i udvalgsbehandlingen.

Tværtimod kan man sige, at det, der er af ændringer i forhold til lovforslaget, er, at der nu bliver udbud, i stedet for at man forlænger nogle sendetilladelser. Hvorfor det? Fordi MTG, der bl.a. ejer TV 3, truede med at anlægge retssag, hvis man ikke gjorde det. Så gav man efter for det, og derfor bliver der udbud. Det kan måske være meget fornuftigt med et udbud, specielt da hvis man fik krævet nogle flere penge ind. Men ikke engang det har man gjort. Der er tværtimod tale om den samme meget magre ramme, som var der før, og som ikke mindst Socialdemokraterne kritiserede ved førstebehandlingen.

Jeg synes, det er helt i orden, at man forsøger at gå ind og få indflydelse, og selvfølgelig skal man ikke hæve fanen så højt, at fødderne løftes fra jorden. Det er jeg helt med på, og vi er bestemt villige til at gå ind og forhandle også den store medieaftale til foråret. Men hvis man lægger sig fladt ned for regeringen, som man har gjort her, så ser jeg altså ikke meget perspektiv i det. Det er det, som især Socialdemokratiet og også De Radikale har gjort, hvis man har tilsluttet sig det her.

En række af de ting, man har fået gennemført, skal vi have udbygget eller uddybet, når forslaget kommer tilbage til Kulturudvalget, men jeg vil sige, at jeg ikke tror, det er den her måde, man skal føre politik på, hvis man skal have indflydelse på regeringen.

Jeg synes bestemte, jeg godt kunne tænke mig allerede nu her ved andenbehandlingen at få en kommentar fra kulturministeren om de her ting, som De Radikale og Socialdemokraterne påstår, at de har kæmpet igennem. Var det meget svært at få dem kæmpet igennem? Var det ikke noget, som man i virkeligheden havde tænkt sig alligevel skulle gennemføres? Jeg har altså rent faktisk på fornemmelsen, at det er det.

Kl. 15.30

Når man står og praler af, at man har sikret det og sikret det og sikret det, så ligger der vistnok en stor del af praleri i det. Dertil kommer, at

det efter vores vurdering overhovedet ikke er sikret. Men det er noget af det, vi skal se på.

Det ville med andre ord være helt o.k., hvis man gik ind og forsøgte. Men det her har man ikke fået noget som helst ud af, og der er en dyb mangel på troværdighed, når man på den ene side ved førstebehandlingen kritiserer det her sønder og sammen og så nu vil stemme for det ved tredjebehandlingen uden at have fået noget, der blot antydningssvis kan kaldes kosmetiske ændringer.

(Kort bemærkning).

Mogens Jensen (S):

Jeg må sige, at det virker lidt mærkeligt at høre sådan en garvet politiker som hr. Holger K. Nielsen sige, at det ikke er realistisk, at man går ind i forhandlinger, hvor man både giver og tager. Og det har vi selvfølgelig gjort i den her sammenhæng.

Men jeg vil godt spørge hr. Holger K. Nielsen: Er det ikke rigtigt, at uanset om kulturministerens første forslag om forlængelse af sendetilladelser var blevet gennemført, så ville der under alle omstændigheder med det her lovforslag blive vedtaget et udbud, og at det, der nu er sikret, trods alt er, at i det udbud, der kommer, er de lokale græsrodsvinduer sikret plads?

Jeg vil godt spørge hr. Holger K. Nielsen, om han ikke synes, at det er vigtigt at sikre overlevelse for studenterradio og -tv, handicapradio og -tv, højskoleradio og -tv. De ville ellers – det ved hr. Holger K. Nielsen godt, for han har fået mange henvendelser – være truet på deres økonomi, hvis ikke disse ordninger var gennemført.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Men vi skal jo have fundet ud af, om det også er tilfældet. For det første, hvordan regeringen ville have stillet sig i øvrigt, og for det andet, om de overlever på grund af det her, altså om det her kan redde dem. Det er der jo ingen der ved noget som helst om.

Det her er også lovsjusk af højeste dimension. I allersidste øjeblik får man indføjet en sætning i betænkningen, som fuldstændigt ændrer retningen i mange af de her ting. Og så skal vi stå her og stille nye spørgsmål og ville have samråd mellem anden- og tredjebehandlingen. Hvis det ikke er lovsjusk, så ved jeg ikke hvad. Men det finder vi nok ud af.

Men jeg mener, at det jo er helt, helt uklart, hvad det egentlig er, man er blevet enig om.